

[Jørgen Gram.]

Angreb af Mund- og Klovesygen. Der ligger deri afgjort ikke nogen Insinuation i Retning af, at de Landmænd, der har faaet Angrebet paa et senere Tidspunkt kunde misbruge Loven. Enhver praktisk Landmand ved nemlig, at man prøver paa at redde de Værdier, der kan reddes. Ved de tidligt angrebne Besætninger staar man tit over for dette, at mange af Dyrene efter de 8 Ugers Forløb viser sig at være invalide, men de kan ikke komme ind under Lovens Bestemmelser.

Det er ved Siden af, naar Ministeren hævder, at vi ikke har kunnet finde vore egne Ben. Vi fra vor Side har jo nemlig foreslaaet at forlænge Fristen baade til 12 Uger og til 16 Uger, men begge Forslag blev afvist. Da vi saa mente, at Ministeren lettere kunde gaa med til en Dispensationsbestemmelse, blev et saadant Forslag udformet af Mindretallet.

Det blev af den ærede socialdemokratiske Ordfører nævnt — og det er gentagne Gange indrømmet af den højtærede Landbrugsminister, i øvrigt beviser Tallene det, saa man behøver ingen Indrømmelse —, at de sønderjyske Landsdele er haardest ramt. Naar man alligevel ikke ønsker at stille dem paa lige Fod med det øvrige Land, endsige at gøre det bedre for dem, er der i denne Forbindelse henvist til, at der i Øjeblikket forhandles om den sønderjyske Rentelettelseslov, og at man der har stillet i Udsigt, at der kunde ydes et Tilskud til dem, der var haardest ramt. Maa jeg heroverfor fremhæve, at de heromhandlede Tilskud ifølge den foreliggende Lov er Tilskud, der ikke skal tilbagebetales, medens det, der er antydet i den sønderjyske Rentelettelseslov, er, at man *mulligvis* — der er intet bestemt i dette Øjeblik — til de haardest ramte kunde faa nogle Laan af Sønderjysk Laanekasse; men det er Laan, der skal tilbagebetales, selv om de kan blive rentefri et Aar eller to. Jeg vil derfor gerne gøre opmærksom paa, at denne Kompensation ingen Kompensation er over for disse Landsdele. Og det er jo ikke blot de sønderjyske Landsdele, men ogsaa „Sydhavsørerne“, som man kalder dem, der havde haarde Angreb paa et tidligt Tidspunkt.

Naar den højtærede Minister har henvist til, at vi kunde faa Lempelse til de haardt ramte gennem de sidst foreslaaede 2 Mill. Kr., forudsat at der fra Landbrugsorganisationernes Side ydes et tilsvarende Beløb, vil jeg gøre opmærksom paa, at Mejerierne ikke kan komme i Betragtning, fordi de ikke

dækker et saa stort Omraade som et Amt, og dermed er de gledet ud. Husmands- og Landboforeningerne raader overhovedet ikke over Pengemidler, og Mejeriforeninger, der dækker over et større Omraade end et Amt, har ingen Bemyndigelse til dette, saa vidt jeg kan se. Jeg har fremskaffet Love fra en sønderjysk Mejeriforening, og i Formaaalsparagraffen for denne Forening staar der — jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„Formaalet er at fremme en god økonomisk Udvikling af vort hjemlige Mejeribrug ved alle til Raadighed staaende Midler.“

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han mener, at denne Formaaalsparagraf berettiger et Flertal inden for Sammenslutningen til at give et Tilskud til dette nye Formaal imod et Mindretals Protest. Selv om dette Mindretal kun bestaar af et enkelt Medlem, er det jo nok til at hindre, at de 2 Mill. Kr. kan komme til Anvendelse.

Den højtærede Minister nævnte Smørfonden. Jeg vil her gerne spørge, om f. Eks. den ærede Ordfører for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, som jo er med til bestemme over denne Smørfond, gaar ind for, at man skal tage af Fonden til dette Formaal. Jeg tror næppe, det er muligt. Men saa staar der kun tilbage at foretage en almindelig Indsamling igen, ganske tilfældigt. Ministeren siger, at der skal et Flertal til, de væsentligste af Sammenslutningens Medlemmer skal være med. Men det tror jeg ikke kan lade sig gennemføre i en Landbrugsorganisation.

Maa jeg til sidst henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det Tilfælde, vi havde inden for Mund- og Klovesyge-Udvalget. En Mand, som var ramt haardt, havde Foretræde. Han havde faaet Tuberkulose i sin rene Besætning ved, at Besætningen var blevet indsprøjtet med Serum. Jeg maa udtale min Forundring over, at vedkommende Mand, der har indsendt et Andragende til Landbrugsministeriet i den Anledning, efter en Maanedes Forløb endnu ikke havde hørt saa meget som, at man havde modtaget Andragendet. Efter min Mening har vedkommende Mand et berettiget Erstatningskrav over for Staten, eller hvem det nu maatte være. Efter min Mening har den højtærede Minister Forpligtelse til at drage Omsorg for, at vedkommende Mand faar Skadeserstatning. Denne Mand maa dog kunne nære Tillid til de Personer, som har Ret til at vaccinere, og ud fra